

Zevende-dag Adventisten geloven...

God is de Schepper van alle dingen en Hij heeft in de Bijbel het waarachtig en historisch verslag van Zijn scheppende werken geopenbaard. In zes dagen heeft de HEERE *'den hemel en de aarde, de zee en al wat daarin is,*' gemaakt en op de zevende dag rustte Hij. Op deze wijze heeft Hij de Sabbat ingesteld, als een blijvend gedenkteken van het werk dat Hij uitvoerde en voltooide gedurende zes letterlijke dagen die, samen met de Sabbat, een tijdsperiode vormen welke wij een week noemen. De eerste man en vrouw werden gemaakt naar Gods beeld als de bekroning van de schepping. Hen werd heerschappij gegeven over de aarde en de verantwoordelijkheid haar te onderhouden. Toen de wereld voltooid werd, was alles *'zeer goed'*, verkondigende de heerlijkheid van God.

Fundamenteel Geloofspunt nr. 6

Hoofdstuk 6 DE SCHEPPING

Het verslag van de Bijbel is eenvoudig. Op Gods scheppingsgebod verschenen *'den hemel en de aarde ... de zee en alles wat daarin is'* (Exodus 20: 11) direct. Slechts in zes dagen was de verandering te zien van *'woest en ledig'* naar een weelderige planeet met volledig volwassen schepselen en plantenvormen. Onze planeet was versierd met heldere, zuivere felle kleuren, vormen en geuren, met een superieure smaak en nauwkeurigheid in detail en functie.

Toen *'rustte'* God, Hij rustte om te gedenken en Zich te verheugen. De schoonheid en de grootsheid van die zes dagen zouden altijd herinnerd worden door Zijn *'rust'*. Laten wij een blik slaan op het Bijbelse verslag van het begin.

'In den beginne schiep God den hemel en de aarde' De aarde was gehuld in water en duisternis. Op de eerste dag scheidde God het licht van het duister, en noemde het licht *'dag'* en de duisternis *'nacht'*.

Op de tweede dag, verdeelde God de wateren, Hij scheidde de dampkring van het water, dat vastgehouden werd op de aarde, en maakte de omstandigheden geschikt voor het leven. Op de derde dag verzamelde God de wateren samen op één plaats, zo werd er scheiding gemaakt tussen land en zee. Toen kleepte God de naakte kusten, heuvels en valleien *'En de aarde bracht voort grasscheutjes, kruid zaaizaiende naar zijn aard, en vruchtdragend geboomte, welks zaad daarin was, naar zijn aard'* (Genesis 1: 12).

Op de vierde dag schiep God de zon, maan en de sterren *'dat zij zijn tot tekenen en tot gezette tijden, en tot dagen en jaren!'* De zon heerste over de dag en de maan over de nacht (vers 14-19). God vormde de vogels en het zeeleven op de vijfde dag. Hij schiep hen *'naar haar aard'* (vers 21), een aanduiding dat de schepselen die Hij schiep zich voortdurend zouden voortplanten naar hun eigen soort.

Op de zesde dag maakte God de hogere vormen van het dierlijke leven. Hij zei: *'De aarde brenge levende zielen voort, naar haar aard, vee, en kruipend, en wild gedierte der aarde, naar zijn aard!'* (vers 24)

Toen, als bekroning van de Schepping, maakte God de mens *'naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze'* (vers 27). God zag alles wat Hij gemaakt had *'en zie, het was zeer goed.'* (vers 31)

Het scheppende Woord van God

'Door het Woord des HEEREN' schreef de psalmist *'zijn de hemelen gemaakt, en door den Geest Zijnsmonds al hun heir'* (Psalm 33: 6). Hoe werkte dit scheppende Woord?

Het scheppende Woord en de reeds bestaande materie. De woorden van Genesis *'God sprak'* introduceren het krachtige Goddelijk bevel, hetgeen verantwoordelijk is voor de majestueuze gebeurtenissen van de zes scheppingsdagen (Genesis 1: 3,6,9,11,14,20,24). Elk bevel kwam, geladen met een scheppende energie, welke de aarde *'woest en ledig'*, veranderde in een paradijs. *'Want Hij spreekt, en het is er; Hij gebiedt, en het staat er'* (Psalm 33: 9). *'de werelden zijn door het Woord Gods toebereid'* (Hebreeën 11: 3 KJV).

Dit Scheppingswoord was niet afhankelijk van reeds bestaande materie (ex nihilo): *'Door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het Woord Gods is toebereid, alzo dat de dingen, die men ziet, niet geworden zijn uit dingen, die gezien worden'* (Hebreeën 11: 3). Hoewel God soms reeds bestaande materie gebruikte – Adam en de dieren werden geformeerd uit de aarde en Eva werd uit een rib van Adam gevormd (Genesis 2: 7, 19, 22) – schiep God uiteindelijk alle materie.

Het scheppingsverhaal

Vele vragen zijn gesteld over het Genesis verslag van de schepping. Zijn de twee scheppingsverhalen in het eerste boek van de Bijbel met elkaar in tegenspraak, of zijn ze in

overeenstemming met elkaar? Zijn de dagen van de schepping letterlijk of vertegenwoordigden ze langere tijdperioden? Zijn de hemel, de zon, maan en zelfs de sterren, werkelijk maar 6000 jaren geleden gemaakt?

Het scheppingsverslag. De twee scheppingsverslagen in de Bijbel, één in Genesis 1: 1 tot 2: 3 en de ander in Genesis 2: 4-25, harmoniëren met elkaar. Het eerste verslag vertelt in chronologische volgorde de schepping van alle dingen. Het tweede verslag begint met de woorden 'Dit zijn de geboorten (generaties KJV) des ...', een uitdrukking die in Genesis een familiegeschiedenis inleidt (Genesis 5: 1; 6: 9; 10: 1). Dit verhaal beschrijft de plaats van de mens in de schepping. Het is niet strikt chronologisch, maar laat zien dat alles dient tot voorbereiding voor de mens om in te leven.¹ Het geeft meer bijzonderheden over de schepping van Adam en Eva en over de atmosfeer, die God voorbereidde in de hof van Eden, dan het eerste.

Daarnaast vertelt het ons over de aard van de mensheid en het Goddelijke bestuur. Alleen wanneer deze twee scheppingsverslagen als letterlijk en historisch worden aangenomen, harmoniëren ze met de rest van de Bijbel.

De scheppingsdagen. De dagen van het Bijbelse scheppingsverslag duiden letterlijke 24 uren perioden aan. Een typisch kenmerk van de manier waarop in het Oude Testament Gods volk de tijd mat, is de uitdrukking *'toen was het avond geweest en het was morgen geweest'* (Genesis 1: 5, 8, 13, 19, 23, 31). Het geeft de afzonderlijke dagen aan met 's avonds als het begin van de dag, of bij zonsondergang (zie Leviticus 23: 32; Deuteronomium 16: 6). Er is geen reden om te zeggen dat deze uitdrukking een letterlijke dag betekent in bijvoorbeeld Leviticus en 1000 of miljoenen jaren in Genesis.

Het Hebreeuwse woord dat vertaald wordt met 'dag' in Genesis is 'yom'. Wanneer 'yom' vergezeld gaat met een bepaald getal, betekent het altijd een letterlijke 24 uren dag (Genesis 7: 11; Exodus 16: 1), een andere aanwijzing dat het scheppingsverhaal spreekt over letterlijke 24 uren dagen.

De Tien Geboden geven nog een bewijs dat het Genesis scheppingsverhaal betrekking heeft op letterlijke dagen. In het vierde gebod zegt God: *'Gedenk den sabbatdag, dat gij dien heiligt. Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen; Maar de zevende dag is de sabbat des HEEREN uws Gods; [dan] zult gij geen werk doen, gij, noch uw zoon, noch uw dochter, [noch] uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch uw vreemdeling, die in uw poorten is; Want in zes dagen heeft de HEERE den hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte ten zevenden dage; daarom zegende de HEERE den sabbatdag, en heiligde denzelven'* (Exodus 20: 8-11).

Kernachtig vertelt God het scheppingsverhaal. Elke dag (yom) was gevuld met scheppende activiteiten en dan de Sabbat als het hoogtepunt van de scheppingsweek. De 24-uurs Sabbatdag, herdenkt derhalve een letterlijke scheppingsweek. Het vierde gebod zou zonder betekenis zijn, wanneer iedere dag uitgerekt wordt tot eeuwen.²

Diegenen die 2 Petrus 3: 8 citeren *'één dag bij den HEERE is als duizend jaren'*, proberen te bewijzen, dat de dagen van de schepping geen letterlijke 24 uren dagen zijn. Zij gaan voorbij aan het feit dat hetzelfde vers eindigt met *'en duizend jaren als één dag'*. Degenen die de scheppingsdagen lezen als duizenden jaren, of een lange onbepaalde periode van miljoenen of zelfs miljarden jaren, zetten vraagtekens bij de geldigheid van Gods Woord, net zoals de slang Eva verleidde te doen.

Wat zijn de 'hemelen'? Sommige mensen zijn onzeker en dat is begrijpelijk, door de verzen die zeggen dat God *'den hemelen en de aarde'* schiep (Genesis 1: 1; 2: 1; Exodus 20: 11) en dat Hij de zon, maan en sterren maakte op de vierde dag van de scheppingsweek, 6000 jaren geleden (Genesis 1: 14-19). Werden alle hemellichamen op dat moment gemaakt?

De scheppingsweek heeft niet betrekking op de hemel waar God heeft gewoond van eeuwigheid aan. De 'hemelen' van Genesis 1 en 2 verwijzen waarschijnlijk naar de planeten en sterren die het dichtst bij de aarde staan.

Immers de aarde, in plaats van dat het Christus' eerste schepping was, was hoogstwaarschijnlijk Zijn laatste schepping. De Bijbel vertelt over de zonen van God, waarschijnlijk de Adams van alle andere ongevallen werelden, die met God vergaderden ergens op een plaats in het universum (Job 1: 6-12).

Tot dusver hebben ruimtesondes geen andere bewoonde planeet ontdekt. Zij liggen blijkbaar in de uitgestrektheid van de ruimte, ver buiten het bereik van onze, door zonde vervuilde, zonnestelsel geïsoleerd tegen de besmetting van de zonde.

De God van de schepping

Wat is de aard van God, onze Schepper? Is Hij als oneindige Persoon in ons geïnteresseerd, in ieder miniem vlekje van leven in een verre uithoek van Zijn universum? Ging God, nadat Hij de aarde had geschapen, verder met grotere en betere dingen?

Een zorgzame God. Het Bijbelse scheppingsverslag begint met God en gaat verder met mensen. Dit houdt in, dat door het scheppen van de hemelen en de aarde God bezig was, een volmaakt bestaan voor te bereiden voor het mensdom. Het mensdom, man en vrouw, was Zijn glorieuze Meesterwerk.

Het verslag toont God als een zorgzame Ontwerper met zorg voor Zijn schepping. Hij ontwierp een speciale hof als thuis voor de mens en gaf hen de verantwoordelijkheid, om deze te onderhouden. Hij schiep mensen zodat zij een relatie konden hebben met Hem. Dit was geen geforceerde, onnatuurlijke relatie; Hij schiep hen met een keuzevrijheid en met het vermogen, Hem lief te hebben en te dienen.

Wie was de scheppende God? Alle drie Personen van de Godheid waren betrokken bij de schepping (Genesis 1: 2, 26). De uitvoerende Persoon echter, was de Zoon van God, de eeuwig bestaande Christus. In de inleiding van het scheppingsverslag, schreef Mozes: *'In den beginne schiep God den hemel en de aarde.'* Deze woorden herhalend specificeert Johannes de rol van Christus in de schepping: *'In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. ... Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is'* (Johannes 1: 1-3). Vervolgens maakt Johannes, in hetzelfde hoofdstuk, duidelijk over Wie hij schreef: *'En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond'* (vers 14). Jezus was de Schepper, Degene Die de aarde geschapen heeft (zie ook Efeze 3: 9; Hebreeën 1: 2).

Een weergave van Gods liefde. Hoe diep is de liefde Gods! Toen Christus vol liefde over Adam knielde, zijn eerste mensenhand kneedde, moet Hij hebben geweten dat mensenhanden Hem geweld zouden aandoen en uiteindelijk aan het kruis zouden nagelen. In zekere zin verenigen de schepping en het kruis zich, omdat Christus, de Schepper, *'geslacht is van de grondlegging der wereld'* (Openbaring 13: 8). Zijn Goddelijke voorkennis³ (zie hoofdstuk 4) echter, weerhield Hem niet. Onder de onheilspellende wolk van Golgotha, blies Christus de adem des levens in Adams neusgaten, wetende dat deze scheppende handeling Hem zou beroven van Zijn adem des levens. Onbegrijpelijke liefde is de basis van de schepping.

Het doel van de schepping

Liefde motiveert alles wat God doet, *'...want God is liefde'* (1 Johannes 4: 8). Hij schiep ons niet alleen zodat *wij Hem* konden liefhebben, maar zodat *Hij ons* kon liefhebben. Zijn liefde bracht Hem

ertoe te delen door de schepping, één van de grootste geschenken die Hij kon verlenen is leven. Heeft de Bijbel aangegeven voor welk doel het universum en zijn inwoners zijn geschapen?

Om Gods heerlijkheid te openbaren. Door Zijn scheppingswerk onthult God Zijn heerlijkheid: *'De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt Zijner handen werk. De dag aan den dag stort overvloediglijk spraak uit, en de nacht aan den nacht toont wetenschap. Geen spraak, en geen woorden zijn er, waar hun stem niet wordt gehoord. Hun richtsnoer gaat uit over de ganse aarde, en hun redenen aan het einde der wereld; Hij heeft in dezelve een tent gesteld voor de zon'* (Psalm 19: 1-5).

Waarom zo'n weergave van Gods heerlijkheid? De natuur fungeert als een getuige van God. Hij wil dat Zijn geschapen werken de mensen direct naar hun Schepper verwijzen. *'Want Zijn onzienlijke dingen worden, van de schepping der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn.'* zegt Paulus in Romeinen 1: 20.

Wanneer wij door de natuur tot God worden getrokken, leren wij meer over de hoedanigheid van God, hoedanigheden die opgenomen kunnen worden in ons leven. En door Gods karakter te weerspiegelen, brengen wij Hem heerlijkheid, zo vervullen wij het doel waartoe wij zijn geschapen.

Om de wereld te bevolken. Het was niet de bedoeling van de Schepper dat de aarde een eenzame, lege planeet zou zijn; hij moest worden bewoond (Jesaja 45: 8). Toen de eerste mens de behoefte voelde aan gezelschap, schiep God een vrouw (Genesis 2: 20; 1 Korinthe 11: 9). Zo heeft Hij het huwelijk ingesteld (Genesis 2: 22-25). Niet alleen gaf de Schepper het paar de heerschappij over deze nieuw geschapen wereld, maar met de woorden *'Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde'* (Genesis 1: 28), gaf Hij hen ook het voorrecht deel te nemen in de schepping.

De betekenis van de schepping

Mensen zijn geneigd de leer over de schepping te negeren. 'Wat maakt het uit' zeggen zij 'hoe God de aarde schiep? Wat wij moeten weten is hoe wij in de hemel komen.' Maar de leer van een Goddelijke schepping vormt 'het onmisbare fundament van de christelijke en Bijbelse theologie'.⁴ Een aantal van de fundamentele Bijbelse opvattingen vinden hun oorsprong in de Goddelijke schepping.⁵ Een kennis van hoe God *'de hemelen en de aarde'* schiep, kunnen uiteindelijk helpen de weg naar de nieuwe hemel en aarde te vinden, waar Johannes in Openbaring over spreekt. Wat zijn enkele van de gevolgen van de leer over de schepping?

Remedie tegen afgoderij. Gods scheppingsmacht onderscheidt Hem van alle andere goden (1 Kronieken 16: 24-27; Psalm 96: 5,6; Jesaja 40: 18-26; 42: 9; 44). Wij zouden de God, Die ons gemaakt heeft, moeten aanbidden en niet de goden die wij hebben gemaakt. Krachtens Zijn scheppingsmacht verdient Hij onze totale toewijding. Elke relatie die deze afhankelijkheid verstoort is afgoderij en onderworpen aan het Goddelijk oordeel. Zo is trouw aan de Schepper een zaak van leven of dood.

Het fundament van ware aanbidding. Onze aanbidding van God is gebaseerd op het feit dat Hij onze Schepper is en wij Zijn schepselen (Psalm 95: 6). Het belang van dit thema wordt aangeduid in de 'Luide Roep', die vlak vóór Christus' wederkomst naar alle inwoners van de aarde zal uitgaan, om Hem te aanbidden *'Die den hemel, en de aarde, en de zee, en de fonteinen der wateren gemaakt heeft'* (Openbaring 14: 7).

De Sabbat – een herinnering aan de schepping. God stelde de Sabbat in zodat wij wekelijks eraan herinnerd worden, dat wij het maaksel van Zijn schepping zijn. De Sabbat was een genade gift, het zegt niets over wat wij gedaan hebben, maar alles over hetgeen God gedaan heeft. Hij gaf deze dag een speciale zegen mee en heiligde die dag, zodat wij nooit zouden vergeten dat, naast het werk, het leven ook gemeenschap is met de Schepper in rust en het vieren van Gods wonderbare schepping (Genesis 2: 2-3). Om het belang ervan te benadrukken gaf de Schepper het bevel, dit heilige gedenkteken van Zijn scheppende macht, in het middelpunt van de morele wet te plaatsen, als een eeuwigdurend teken en symbool van de schepping (Exodus 20: 8-11; 31: 13-17; Ezechiël 20: 20; zie hoofdstuk 19).

Het huwelijk – een Goddelijke instelling. Tijdens de scheppingsweek stelde God het huwelijk in als een Goddelijke instelling. Het was Zijn voornemen dat deze verbintenis tussen twee mensen onverbreekbaar zou zijn. De man moest *'zijn vrouw aankleven'* en zo samen *'tot één vlees'* worden (Genesis 2: 24; zie ook Markus 10: 9 en hoofdstuk 22).

Het fundament van ware zelfwaardigheid. Het scheppingsverslag zegt, dat wij naar Gods beeld zijn gemaakt. Dit inzicht biedt een juist begrip van de waarde van een persoon. Het laat geen ruimte voor een lage beoordeling over ons zelf. Wij hebben inderdaad een unieke plaats gekregen in de schepping, met het speciale voorrecht van een voortdurende verbinding met de Schepper en de mogelijkheid om steeds meer op Hem te gaan gelijken.

Het fundament van ware gemeenschap. Gods scheppingsmacht stelt Zijn Vaderschap van de hele mensheid vast (Maleachi 2: 10) en laat de broederschap zien tussen de mensen. Hij is onze Vader, wij zijn Zijn kinderen. Ongeacht het geslacht, ras, opleiding of positie, allen zijn geschapen naar Gods Beeld. Begrepen en toegepast zou dit voornemen racisme, onverdraagzaamheid en alle andere vormen van discriminatie uitsluiten.

Persoonlijk rentmeesterschap. Omdat God ons gemaakt heeft, behoren wij Hem toe. Dit feit sluit in dat wij een heilige verantwoordelijkheid hebben om trouwe rentmeesters te zijn van onze lichamelijke, verstandelijke en geestelijke vermogens. Door in complete onafhankelijkheid te handelen, los van onze Schepper, is het toppunt van ondankbaarheid. (zie hoofdstuk 20).

Verantwoordelijkheid voor onze leefomgeving. Bij de schepping plaatste God de eerste mens en zijn vrouw in een hof (Genesis 2: 8). Zij moesten de aarde onderhouden en *'heersen'* over al het dierlijke leven (Genesis 1: 28). Zo heeft God ons verantwoordelijkheid gegeven over het behoud van onze leefomgeving.

De waardigheid van handenarbeid. De Schepper vroeg aan Adam om de hof van Eden *'te bouwen en dien te bewaren'* (Genesis 2: 15). Het toewijzen van deze zinvolle bezigheid aan de mens, laat de waardigheid zien van handenarbeid.

De waarde van het fysieke universum. In elke fase van de schepping zei God, dat het *'goed'* was (Genesis 1: 10,12,17,21,25) en toen Hij de schepping voltooid had verklaarde Hij het geheel *'zeer goed'* (Genesis 1: 31). Dus al hetgeen geschapen is, is in wezen niet slecht! maar zéér goed!

Het middel tegen pessimisme, eenzaamheid en zinloosheid. Het scheppingsverhaal laat zien, dat alles met een bedoeling is geschapen, in plaats van het ontstaan als gevolg van evolutie toeval. Het menselijk geslacht was bestemd voor een eeuwigdurende relatie met de Schepper Zelf. Wanneer wij begrijpen dat wij met een doel geschapen zijn, wordt het leven betekenisvol en

rijk en de pijnlijke leegheid en ontevredenheid, die bij zovelen tot uitdrukking komt, verdwijnt en wordt vervangen door de liefde van God.

De heiligheid van Gods wet. Gods wet bestond al voor de zondeval. In hun ongevallen staat was het mensdom hieraan onderworpen. Het diende als waarschuwing tegen zelfvernietiging, liet de grenzen zien van de vrijheid (Genesis 2: 17) en diende tevens, om het geluk en de vrede van de mensen van Gods Koninkrijk te waarborgen (Genesis 3: 22-24; zie hoofdstuk 18).

De heiligheid van het leven. De Schepper van het leven blijft betrokken bij de vorming van het menselijk leven, waardoor het leven heilig wordt. David loofde God voor Zijn betrokkenheid bij zijn geboorte *'Want Gij bezit mijn nieren; Gij hebt mij in mijner moeders buik bedekt. Ik loof U, omdat ik op een heel vreselijke wijze wonderbaarlijk gemaakt ben; ...Mijn gebeente was voor U niet verholen, als ik in het verborgene gemaakt ben, [en] als een borduursel gewrocht ben, in de nederste delen der aarde. Uw ogen hebben mijn ongevormden klomp gezien; en al deze dingen waren in Uw boek geschreven'* (Psalm 139: 13-16). In Jesaja identificeert de HEERE Zichzelf als Degene *'Die u geformeerd heeft van den buik af'* (Jesaja 44: 24). Omdat het leven een geschenk van God is, moeten wij het respecteren; in feite hebben wij de morele plicht het goed te onderhouden.

Gods scheppingswerk gaat door

Heeft God Zijn schepping beëindigd? Het scheppingsverhaal eindigt met de verklaring *'Alzo zijn volbracht de hemel en de aarde en al hun heir'* (Genesis 2: 1). Het Nieuwe Testament bevestigt dat Gods schepping *'van de grondlegging der wereld af al volbracht waren'* (Hebreeën 4: 3). Betekent dit dat de scheppende macht van Christus niet meer in werking is? Integendeel. Het scheppingswoord werkt nog op verschillende manieren.

1. Christus en Zijn scheppende Woord. Vierduizend jaar na de schepping zei een hoofdman tegen Christus: *'maar spreek alleenlijk een woord, en mijn knecht zal genezen worden'* (Matthéüs 8: 8). Precies zoals Hij het gedaan heeft bij de schepping, sprak Jezus en de dienstknecht was genezen. Gedurende Jezus' aardse bediening, bracht dezelfde scheppende energie, die leven gaf aan het levenloze lichaam van Adam, leven aan de doden en nieuw leven aan de zieken, die Hem om hulp vroegen.

2. Het scheppende Woord nu. Noch deze wereld, noch het universum werkt uit eigen kracht. De God, Die hen schiep bewaart en draagt hen. Hij *'Die de hemelen met wolken bedekt, Die voor de aarde regen bereidt; Die het gras op de bergen doet uitspruiten; Die het vee zijn voeder geeft; aan de raven als zij roepen'* (Psalm 147: 8-9; zie ook Job 26: 7-14). Hij ondersteunt alle dingen door Zijn Woord, en *'alle dingen bestaan tezamen door Hem'* (Kolossenzen 1: 17; zie ook Hebreeën 1: 3).

Wij zijn voor het functioneren van elke cel in ons lichaam afhankelijk van God. Iedere ademtocht, elke hartslag, elke wenk van het oog spreekt van de zorg van een liefhebbende Schepper. *'In Hem leven wij en bewegen ons en zijn wij'* (Handelingen 17: 28).

Gods scheppende macht is niet alleen betrokken in de schepping, maar ook bij verlossing en herstel. God herschept harten (Jesaja 44: 21-28; Psalm 51: 12) *'Want wij zijn Zijn maaksel'* zegt Paulus *'geschapen in Christus Jezus tot goede werken'* (Efeze 2: 10). *'Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel'* (2 Korinthe 5: 17). God, Die de vele sterrenstelsels in het heelal bestuurt, gebruikt dezelfde macht om de meest ontaarde zondaar te herscheppen naar Zijn eigen beeld.

Deze verlossende, herstellende macht is niet begrenst tot het veranderen van het menselijke leven. Dezelfde macht die oorspronkelijk de hemelen en de aarde schiep, zal deze na het laatste oordeel, nieuw maken. Hij maakt daarvan een nieuwe ontzagwekkende, glorieuze schepping; nieuwe hemelen en een nieuwe aarde (Jesaja 65: 17-19; Openbaring 21 en 22).

Schepping en verlossing

In Jezus Christus ontmoeten schepping en verlossing elkaar. Hij schiep een majestueus universum en een volmaakte wereld. Zowel het verschil als de overeenkomsten tussen schepping en verlossing zijn opmerkelijk.

De duur van de schepping. Bij de schepping werd hetgeen Christus sprak direct volbracht. In plaats van grote tijdsperiodes van verandering, was Zijn krachtige Woord verantwoordelijk voor de schepping. In zes dagen heeft Hij alles geschapen. Waarom duurde het nog zes dagen? Had Hij niet gewoon één keer kunnen spreken en alles in een ogenblik tot stand kunnen brengen?

Misschien had Hij vreugde in het doen ontvouwen van onze planeet in deze zes dagen. Of misschien had die 'verlengde' tijd meer te maken met de waarde, die Hij legde op elk geschapen voorwerp, of was het Zijn verlangen om de zeven dagen week te onthullen voor de kringloop van bezigheid en rust, die Hij voor de mens bedoeld had.

Maar Christus 'spreekt' niet alleen verlossing/redding tot het bestaan, zoals Hij 'spreekt' en het is er. Het werk om mensen te verlossen strekt zich uit over millennia.

Het betreft het oude en nieuwe verbond, de 33½ jaren van Christus op deze aarde en Zijn bijna 2000 jaren van het daaropvolgend hemels Middelaarschap. Dit is een enorm lange periode – volgens de Bijbelse tijdrekening, ongeveer 6000 jaren sinds de schepping – en de mensen zijn nog steeds niet teruggekeerd naar de 'hof van Eden'.

Het contrast tussen de tijd, die gebruikt werd voor de schepping en voor herschepping laat zien, dat Gods werkzaamheden altijd in het belang zijn van de mensheid. De korte duur van de schepping weerspiegelt Zijn ijver, om volledig ontwikkelde individuen tot stand te brengen, die van Zijn schepping konden genieten. Het uitstellen van de voltooiing van de schepping, door het afhankelijk te maken van een proces van geleidelijke ontwikkeling over een lange tijdsperiode, zou in strijd zijn met het karakter van een liefhebbende God. De hoeveelheid tijd, die toegekend wordt aan het herscheppen, laat Gods liefdevolle verlangen zien, om zoveel mogelijk mensen te redden (2 Petrus 3: 9).

Christus' scheppingswerk. In Eden sprak Christus het scheppende Woord. In Bethlehem is 'het Woord vlees geworden' (Johannes 1: 14) – de Schepper werd deel van de schepping. Wat een volslagen neerbuigendheid! Hoewel niemand getuige was van Christus' schepping van de wereld, waren velen getuige van de Macht, Die de blinden het gezicht gaf (Johannes 9: 6-7), de stommen hun spraak (Matthéüs 9: 32-33), de melaatsen genezing (Matthéüs 8: 2-3) en leven aan de doden (Johannes 11: 14-45).

Christus kwam als de tweede Adam, het nieuwe begin voor de mensheid (Romeinen 5). Hij gaf de mens de boom des levens in Eden; de mens hing Hem aan het kruishout op Golgotha. In het paradijs stond de mens sterk in het beeld van God; op Golgotha hing de Mens krachteloos in het beeld van een misdadiger. Op beide vrijdagen, van de schepping en de kruisiging, sprak een 'het is volbracht' van een voltooid scheppingswerk (Genesis 2: 2; Johannes 19: 30) – bij de ene volbracht Christus het als God, bij de andere als Mens; de ene in spoedige kracht, de andere in menselijk lijden; de ene voor een periode, de andere voor de eeuwigheid; de ene onderworpen aan de gevallen natuur, de andere in overwinning over satan.

Het waren de volmaakte, Goddelijke handen van Christus die de mens het leven gaf en het zijn de handen van Christus, doorboord en bloedend, die de mens het eeuwige leven wil geven. Want de mens is niet alleen *geschapen*; hij kan *herschapen* worden. Beide scheppingen zijn evenzeer het werk van Christus; geen van beide komt van binnenuit door natuurlijke ontwikkeling.

Geschapen naar het beeld van God, worden wij geroepen om God te verheerlijken. Als het kroonwerk van Zijn schepping nodigt God een ieder van ons uit, gemeenschap met Hem te

hebben, om dagelijks de vernieuwende kracht van Christus te zoeken zodat wij, tot Gods heerlijkheid, in staat zijn Zijn beeld volledig te weerspiegelen.

Referenties

1. L. Berkhof, Systematische Theologie, 4e rev. ed (Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans, 1941), p. 182.
2. Zelfs de gedachte dat elke dag van de schepping slechts 1.000 jaar duurde, zou problemen veroorzaken. Met zo'n schema zou tegen de avond van de zesde 'dag' – zijn allereerste 'dag' van het leven – Adam veel ouder zijn geweest dan de totale levensduur, welke de Bijbel hem toekent (Gen. 5:5). Zie Jemison, Christelijk Geloof, blz. 116, 117.
3. Zie hoofdstuk 4.
4. 'Schepping', SDA Encyclopedie, blz. 357.
5. Idem., Arthur J. Ferch, 'What Creation Means to Me,' Adventist Review, 9 okt. 1986, pp. 11-13.